ari grein, að svo miklu leyti sem þeir annars eru færir um að greiða nokkurt gjald, taka **42**
þátt í sveitargjöldum, og verður í þessu tilliti eins og sagt er í 10. gr. reglugjörðar frá 24. apríl.
8. jan. 1834 ekki haft tillit til þess, hvort þeir eru embættismenn, verzlunarmenn, bændur, húsmenn eða aðrir; en skyldi nokkur, sem jafnað hefir verið á sveitargjaldi, álíta sig undanþeginn slíku gjaldi, er honum frjálst að leita um það úrskurðar dómstólanna.

— *Brjef* landshöfðingja *til biskups um* lausn frá embættum. — Ráðgjafinn **43**
fyrir Ísland hefir í brjefi frá 25. febrúar þ. á. tjáð mjer að sira Magnús Jóns- 24. apríl.
son, prestur að Skorrastað hafi samkvæmt þegnlegustum tillögum ráðgjafans, er gjörðar voru, eptir að hann hefði meðtekið brjef mitt frá 16. oktbr. f. á., mildilegast verið skipaður sóknarprestur Grenjaðarstaðarprestakalls í Þingeyjarsýslu, og í annan stað ritað mjer á þessa leið:

Þar sem skýrt er frá í nefndu brjefi hr. landshöfðingjans, að um lausn presta á Íslandi frá embætti hafi hingað til farið á þann veg, að prestur sá, er lausnar óskaði, að eins hafi skýrt stiptsyfirvöldununum frá því, og um leið sent þeim tillögur hlutaðeigandi prófasta og tveggja presta um eptirlaun sín með beiðni um samþykki stiptsyfirvaldanna, verður ráðgjafinn að álíta alla þessa aðferð svo ótilhlýðilega, að tilefni sje til að fyrirskipa aðrar hentari reglur til að koma lagi á þetta mál, en til þess mun ekki nauðsynlegt að gjöra lagabreytingu. Ráðgjafinn skal því til þóknanlegrar leiðbeiningar og hirtingar þjónustusamlega tjá, að í þessu efni verður eptirleiðis að fara að á þann veg, að þegar prestur á Íslandi óskar lausnar frá embætti, verður hann að senda um það reglulega og rökum studda beiðni, er annaðhvort sje rituð til hans hátignar konungsins, ef hlutaðeigandi hefir konunglega veitingu, ellegar, ef það er ekki, til landshöfðingja, og ber honum þá jafnframt að senda tillögur hlutaðeigandi prófasts og tveggja presta um skilmálana fyrir eptirlaunum sínum. Þegar ástæða virðist til að fallast á það, er prestur hefir beðið um, skal landshöfðingi veita honum reglulega lausn frá embætti, ef úrlausn málsins liggur undir hann, en annars verður að senda ráðgjafa beiðnina með ummælum landshöfðingja um, hvort eptirlaunakjör þau, sem upp á er stungið, sjeu aðgengileg eða ekki.

Og læt jeg ekki hjá líða hjer með þjónustusamlega að tjá hr. biskupinum þetta til þóknanlegrar leiðbeiningar og auglýsingar fyrir hlutaðeigöndum.

EMBÆTTTISMENN SKIPAÐIR OG SETTIR M.M.

Hinn 21. dag febrúarmán. þ. á., hefir hans hátign konungurinn allramildilegast skipað settan hjeraðslækni Jónas Jónasson til að vera hjeraðslækni í Reykjavíkur sókn, Kjósarsýslu og Garðaprestakalli í Gullbringusýslu.

S. d. var presturinn sira Magnús Jónsson á Skorrastað í Suður-Múlasýslu allramildilegast skipaður til að vera prestur Grenjaðarstaðar og þverár safnaða í Þingeyjarprófastsdæmi.

S. d. var landlæknir, justizráð. dr. med. Jón Jónsson Hjaltalín, ridd. af dbrg og dbrgsm. allramildilegast skipaður til að veita jafnframt landlæknisembættinu, er hann nú hefir, læknaskólanum í Reykjavík forstöðu, og var honum veitt lausn frá hjeraðslæknisembættinu í syðra hluta suðurumdæmisins, er honum hefir verið falið.

S. d. var allramildilegast veitt amtmönnum á Íslandi lögtign í 2. flokki nr. 12 lögtignunartilskipunarinnar, og forstöðumanni menntunarstofnunarinnar handa prestaefnum á Íslandi lögtign í 4. flokki nr. 5. í sömu tilskip.

Hinn 24. dag nóvembermán. f. á. var hans hátign konunginum allraþegnlegast tjáð, að fyrrver-